

munalt Politi, foreslaar Mindretallet, som er overbevist om, at Ensartethed er en Hovedbetingelse for en tilfredsstillende Ordning, at hele Landets Politi organiseres som Statspoliti.

Den Frygt, der er ytret for, at Indførelsen af et rent Statspoliti skulde skade Forholdet mellem Befolkningen og Politiet, kan Mindretallet ikke dele. Det gode Forhold er formentlig først og fremmest afhængigt af, at Politiet optræder paa en saadan Maade, at Befolkningen i dette ser sin naturlige Hjælper og Beskytter. Til at være dette er Statspoliti ikke mindre velegnet, navnlig ogsaa fordi det vil faa mere Tid til egentlig Polititjeneste end det nuværende kommunale Politi, som mange Steder i alt for stort Omfang bliver bebyrdet med Politiet ganske uvedkommende Tjeneste, og at skabe og vedligeholde et godt Forhold til Befolkningen maa være ikke mindre magtpaaliggende for det ene Politi end for det andet. Snarest kan det maaske siges, at den af Flertallet foreslaaede Deling i Statspoliti og kommunalt Politi vil faa en uheldig Indflydelse paa Befolkningens Stilling til dette første, idet den Animositet, som kan tænkes at opstaa hos de kommunale Politibetjente mod deres bedre stillede Kolleger, nemt kan forplante sig til Befolkningen.

Der har indenfor Kommissionen været Enighed om, at enten Politiet er Statspoliti eller kommunalt Politi bør det være en fast Regel, at vedkommende Betjent under normale Forhold til Stadighed gør Tjeneste i den Politikreds, hvor han engang er ansat, saa der er ingen Grund til at befrygte, at det Kendskab til og den Samfølelse med den stedlige Befolkning, som nu udmærker det kommunale Politi, skulde blive ringere under en anden Ordning.

Mindretallet kan saaledes ikke erkende, at den kommunale Interesse i den ene eller den anden Ordning af Politiet er saa stor, at man af Hensyn dertil skulde undlade at vælge den Organisation, som er den bedste, og som giver størst Mulighed for at skabe et stærkt, dygtigt og virksomt Politi.

Vi mener, at Flertallet undervurderer de Ulemper og Vanskeligheder, som den af dette foreslaaede Deling i et Statspoliti og et kommunalt Politi vil medføre, og skal derfor omtale et Par Hovedpunkter.

Vanskeligheden ved at drage Grænsen mellem de statslige og de kommunale Politifunktioner er ikke alene teoretisk, men medfører, at i Praksis en Række Op-gaver, som med Rette maatte paahvile Staten, lægges over paa det kommunale Politi. Dette gælder ikke blot en Del særlige Sager (f. Eks. Skilsmisssager, Værgeraads-sager, Paternitetssager, Næringssager, veterinærpolitimæssige Sager, Tilsynet med løs- agtige Kvinder, Arrestvæsenet o. m. a.), men ogsaa hele den Virksomhed, som udfoldes af Ordenspolitiet til Forebyggelse af Forbrydelser (f. Eks. i de større Byer ved Bevogtnings-tjeneste om Natten i Kvarterer, hvor hverken Ordens- eller Færdselshensyn kræver Politiets Nærværelse) er i ikke mindre Grad en Statsopgave end Opdagelsen af Forbryderne og bør organiseres i nøje Samarbejde med det specielle Opdagelsespoliti.

Vanskelighederne ved Rekrutering til Statspolitiet vil ikke ophæves ved, at Politimesteren bliver Statspolitiets stedlige Foresatte. Det kan befrygtes, at baade han og vedkommende Kommunalbestyrelse i særlig Grad vil interessere sig for det Politi, som er deres udelukkende Myndighed undergivet, og man kan hverken vente eller forlange, at det kommunale Ordenspoliti kun skal betragte sig som en Slags Forskole til Statskriminalpolitiet og være særlig villig til at afgive sine Elitekræfter til dette. Langt snarere vil man indenfor Ordenspolitiet — i hvert Fald i de større Byer — søge at skabe saa gode Kaar og Avancementsbetingelser, at man kan holde paa alle